

*felbontsam-e gombolyagját,
 megoldjam-e a csomóját?
 Jó dalt fogok majd dalolni,
 szép éneket énekelni,
 jó falattal, rozskenyérrel,
 söritallal, árpalével.
 Hogyha inni mégsem adnak,
 egy kis sörrel nem kínálnak,
 akkor szólok szűkebb szájjal,
 tiszta vízzel verset mondok
 mai esténk vigságára,
 nagy napunk dicsőségére,
 akár hajnali örömrre,
 új reggelnek kezdetére.*

Finn eredetiből fordította: NAGY KÁLMÁN

T. L Y Y

A sötét hajú nőhöz

*Az út, ha rálépsz, átforrósodik,
 s ha éjjel egyedül maradsz velem
 s ruhád lehull: szikrát vet a selyem:
 kék lángok, sercenők, villannak itt.*

*Amihez érsz, árammal megtelik,
 így feszül a Tejút fényöve fenn.
 A teremtő tűz hússá lett — lesem:
 hogy zúgnak élő vér-forrásaidd.*

*A természet titkos erői benned
 testet öltöttek s új csodát teremnek:
 virágait az izzó ős-elemnek.*

*Öled, szived a mindenség-kohó
 lángját őrzi: sugárként lobbanó
 szépségedtől ragyog a földgolyó.*

Finn eredetiből fordította: KÉPES GEZA

Toivo Lyy (sz. 1898) finn költő. Ő fordította le finnre „Az ember tragédiájá”-t. 1970-ben jelent meg teljes egészében az ő fordításában a „Magyar líra” című antológia, amely felöleli az egész magyar költészetet az Ómagyar Mária-siralomtól napjainkig. Önálló köteteinek száma tízen felül van. Versei közül néhány magyarul is olvasható.

A. RAITTILA

Anyák

*Anyák várnak a küszöbön
 az út üres, senki se jön*

*Nyitott ajtóból messze látni
 az út üres, jöhet akárki
 készen várnak az udvaron a fák —*

és a küszöbön az anyák

Fordította: BEDE ANNA